

Warszawa, dnia 8 sierpnia 2023 r.

KK-0058-0165(1)/23

**Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowna Pani Marszałek,

odnosząc się do rozwiązań zawartych w złożonym do łaski marszałkowskiej w dniu 17 lipca 2023 r. rządowym projekcie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z rozwojem e-administracji (UD372), w szczególności w art. 39, który przewiduje zmiany w ustawie o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, pragnę podkreślić, że obligowanie firm audytorskich do przekazywania Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego wszystkich akt wykonywanych przez siebie zleceń, usług atestacyjnych i pokrewnych, czyli dokumentacji przedsiębiorców pozyskanych w czasie chociażby badania sprawozdań finansowych, budzi daleko idące wątpliwości.

Wskazane wyżej dokumenty to materiały o niezwyklej wrażliwości dla przedsiębiorców, w tym przedsiębiorców zajmujących się świadczeniem usług z szeroko pojętej branży budowlanej. Zawarte tam informacje objęte są tajemnicą handlową, bankową czy tajemnicą związaną z wykonywaniem zawodów zaufania publicznego, know-how, dane kontrahentów i klientów, strategie, plany, informacje o patentach i analizy ryzyka. To w rzeczywistości często pełen obraz przedsiębiorstwa i jego najgłębszych tajemnic.

Zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo o przedsiębiorcach (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, z późn. zm.) przed rozpoczęciem prac nad opracowaniem projektu aktu normatywnego określającego zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej dokonuje się:

- 1) analizy możliwości osiągnięcia celu tego aktu normatywnego za pomocą innych środków;
- 2) **oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych**, w tym oceny wpływu na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców oraz analizy zgodności projektowanych regulacji z przepisami ustawy.

Wyniki oceny i analiz, o których mowa powyżej, zamieszcza się w uzasadnieniu do projektu aktu normatywnego lub w ocenie skutków regulacji, stanowiącej odrębną część uzasadnienia projektu aktu normatywnego.

W ocenie skutków regulacji dołączonej do przedmiotowego projektu ustawy znajdują się szacunki co do przewidywanych kosztów przekazywania i gromadzenia danych, zarówno po stronie Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego, jak i firm audytorskich. **Nie sporządzono natomiast żadnej analizy w zakresie bezpieczeństwa przechowywania w jednym zbiorze danych dotyczących tak zróżnicowanego i szerokiego spektrum, obejmujących informacje o kluczowym znaczeniu dla gospodarki, ani też analizy przewidywanych skutków wycieku danych z jednego źródła.**

Ponadto należy podkreślić, że zgodnie z art. 67 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo o przedsiębiorcach opracowując projekt aktu normatywnego określającego zasady podejmowania,

wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, należy kierować się zasadami proporcjonalności i adekwatności, a w szczególności:

- 1) **dążyć do nienakładania nowych obowiązków administracyjnych**, a jeżeli nie jest to możliwe, dążyć do ich nakładania jedynie w stopniu koniecznym do osiągnięcia ich celów;
- 2) **dążyć do ograniczenia obowiązków informacyjnych**, zwłaszcza gdy wymagane informacje są przekazywane przez obowiązanych organom władzy publicznej na podstawie obowiązujących przepisów (...).

Powyższe wytyczne dotyczące przygotowywania projektów aktów normatywnych nie były – jak się wydaje – respektowane w trakcie przygotowania rozwiązań w zakresie zmian w ustawie o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym. Uzasadnienie projektu nie zawiera bowiem analizy, czy nałożenie nowych obowiązków administracyjnych na przedsiębiorców (obowiązek przekazywania pełnych akt do jednego centralnego zbioru) jest proporcjonalne do założonych celów (ochrona danych audytu). Samo ryzyko upadłości przedsiębiorcy nie wydaje się dostatecznym usprawiedliwieniem dla centralizacji wszystkich prywatnych zbiorów danych, ten sam obowiązek przekazywania pełnej dokumentacji należałoby bowiem przy takiej argumentacji przykładowo nałożyć na pracodawców (w zakresie dokumentacji pracowniczej), a także w wielu innych przypadkach.

Należy też zwrócić uwagę, że zgodnie z motywem 31 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.Urz.UE.L2016 Nr 119, str. 1), organy publiczne, którym ujawnia się dane osobowe w związku z ich prawnym obowiązkiem sprawowania funkcji publicznej (takich jak organy podatkowe, organy celne, finansowe jednostki analityki finansowej, niezależne organy administracyjne czy organy rynków finansowych regulujące i nadzorujące rynki papierów wartościowych), nie powinny być traktowane jako odbiorcy, jeżeli otrzymane przez nie dane osobowe są im niezbędne do przeprowadzenia określonego postępowania w interesie ogólnym zgodnie z prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego. **Żądanie ujawnienia danych osobowych, z którym występują takie organy publiczne, powinno zawsze mieć formę pisemną, być uzasadnione, mieć charakter wyjątkowy, nie powinno dotyczyć całego zbioru danych ani prowadzić do połączenia zbiorów danych.** Przetwarzając otrzymane dane osobowe, takie organy powinny przestrzegać mających zastosowanie przepisów o ochronie danych, zgodnie z celami przetwarzania.

Akta audytu zawierają szeroki zakres danych, w tym dane osobowe. Gromadzenie wszelkich dokumentów audytu oraz połączenie ich w jeden zbiór budzi daleko idące wątpliwości, których nie wyeliminowano w trakcie prac nad projektem. W związku z powyższym Polska Izba Inżynierów Budownictwa, występując w interesie swoich członków, w szczególności tych, którzy wykonują samodzielne funkcje techniczne w budownictwie jako przedsiębiorcy, wnosi o odrzucenie przez Sejm rozwiązań proponowanych w art. 39 projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z rozwojem e-administracji.

Z poważaniem
mgr inż. Mariusz Dobrzeńcki

Prezes Krajowej Rady PIIB
(dokument podpisany elektronicznie)